

בולעטין # 182 - חשון תשל"ח לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

אבות דרבי נתן פרק תשיעי

(ב) עשרה נסיונות נסו אבותינו את הקב"ה ולא נענשו אלא על לשון הרע ([שהוא אחד מהם]) ואלו הן אחד על הים ואחד בתחלת המן ואחד בסוף המן ואחד בשליו הראשון ואחד בשליו האחרון אחד במרה ואחד ברפידים ואחד בחורב וא' [בעגל ואחד] במרגלים. זה של מרגלים קשה מכולם שנאמר (במדבר יד) וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. כיוצא בו (שם) וימותו האנשים מוציאי דבת הארץ רעה במגפה לפני ה' והלא דברים ק"ו ומה ארץ שאין לה לא פה לדבר ולא פנים ולא בשת בקש הקב"ה עלבונה מן המרגלים המדבר דברים כנגד חבירו ומבייש אותו על אכ"ו שיבקש הקב"ה עלבונו. ר"ש אומר על מספרי לשון הרע נגעים באים עליו שכן מצינו באהרן ומרים שספרו לשון הרע במשה ובא עליהם את הפורענות שנאמר (שם יב) ותדבר מרים ואהרן במשה [למה הקדים הכתוב מרים לאהרן. מלמד שהלכה] צפורה ושחה לה למרים הלכה מרים ושחה לו לאהרן עמדו שניהם ודברו בצדיק ההוא מתוך

שעמדו שניהם ודברו בצדיק בא עליהם את הפורענות שנאמר (שם) ויחר אף ה' בם וילך מה ת"ל וילך מלמד שנסתלק מאהרן ודבק במרים מפני שלא היה אהרן עסקן בדברים אבל מרים שהיתה עוסקת בדברים (מיד) נענשה יותר. מרים אמרה אלי היה דבור ולא פרשתי מאצל בעלי. אהרן אמר אלי היה דבור ולא פירשתי מאצל אשתי ואף אבותינו הראשונים היה דבור עליהם ולא פרשו מאצל נשותיהן אבל הוא מפני שדעתו גסה עליו פירש הוא מאצל אשתו. ולא היו דנין אותו בפניו אלא שלא בפניו ולא היו דנין אותו בודאי אלא בספק ספק שדעתו גסה עליו ספק שאין דעתו גסה עליו. והרי דברים ק"ו ומה מרים שלא דברה אלא באחיה [ולא דברה אלא בהחבא] ולא דברה אלא שלא בפניו של משה נענשה אדם הדיוט המדבר דברים בפני חבירו ומביישו עאכ"ו שיהא עונשו מרובה. באותה שעה א"ל אהרן למשה משה אחי כסבור אתה בעצמך שצרעת זו על מרים נתונה אינה נתונה אלא על בשרו של אבא עמרם. אמשול לך משל למה הדבר דומה לאחד שנתן גחלת בתוך ידו אף על פי שהופכה ממקום למקום מ"מ בשרו נכוית שנאמר אל נא תהי כמת באותה שעה התחיל אהרן לפייס במשה א"ל משה אחי כלום עשינו רעה עם אחד בעולם א"ל לאו ומה עם אחד בעולם לא עשינו רעה אתה שאחינו אתה האיך נעשה רעה עמך אבל מה אעשה שגגה היא בינותינו ברית שבינינו לבינך (מפני שהברית כרותה לאהרן ולבניו) שנא' (עמוס א) ולא זכרו ברית אחים באותה שעה עג משה עוגה קטנה ועמד בתוכה וביקש רחמים עליה ואמר איני זז מכאן עד שתתרפא מרים אחותי שנאמר (במדבר יב) אל נא רפא נא לה. באותה שעה א"ל הקב"ה למשה אילו מלך נזף בה אילו אביה נזף בה כראוי היה לה שתכלם שבעת ימים אני שאני מלך מלכי המלכים עאכ"ו לא דין הוא שתכלם ארבעה עשר יום אלא למענך מחול לה שנא' (שם) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה וגו'. (שם) והאיש משה ענו מאד יכול שהיה ענו ולא נאה ומשובח ת"ל (שמות מ) ויפרוש את האהל על המשכן מה משכן י' אמות אף משה י' אמות קומתו. יכול שהיה ענו כמלאכי השרת ת"ל מכל האדם מאדם אמרו ולא ממלאכי השרת יכול שהיה ענו כדורות הראשונים ת"ל על פני

האדמה מדורו אמרו ולא מדורות הראשונים. ג' מיני מוכי שחין נבראו בעולם לח יבש בעל פוליפוס והיתה נפשו של משה נמוכה מכולם:

(ג) ר"ש בן אלעזר אומר אף על מספרי לה"ר נגעים באין שכן מצינו בגחזי שספר לשון הרע ברבו ודבקה בו צרעת עד יום מותו שנאמר (מ"ב ה) וצרעת נעמן תדבק בך [וגו'] ויצא מלפניו מצורע כשלג. הוא היה אומר על גס הרוח נגעים באין עליו שכן מצינו בעוזיהו שנאמר (ד"ה ב כו) ובחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל מעל בה' [אלהיו ויבא אל היכל ה' להקטיר על מזבח הקטורת ויבוא אחריו] עזריהו הכהן ועמו כהנים לה' שמונים בני חיל ויעמדו על עוזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עוזיהו להקטיר לה' כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מה' אלהים ויזעף עוזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו. באותה שעה נבקע היכל אילך ואילך שנים עשר מיל על שנים עשר מיל והיו הכהנים מבוהלים לצאת וגם הוא נבהל לצאת כי נגעו ה' ויהי מצורע עד יום מותו וישב בית החפשית מצורע כי נגזר מבית ה' ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)